

som udgår ved den under nr. 10 foreslåede ny udformning af § 21, stk. 1, foreslås derfor indsat i § 22, stk. 2, nr. 1.

Også her må der dog for god ordens skyld indføres, at bopæls- og hjemstedskrav ikke må stride mod EF-regler. Dette forbehold skønnes dog at have større teoretisk end praktisk interesse, fordi den pågældende producents indsats i filmen skal kunne betegnes som dansk og i relation til en ansøgning om støtte fra filminstituttet skal falde ind under dettes almindelige støtteformål »filmkunsten i Danmark«.

Til nr. 14.

Ændringsforslaget går ud på i film- og biograflovens § 23, stk. 1, at fjerne henvisningen til § 7 om pligten til at indsende opgørelse af entréindtægten, der ophæves, og i § 23, stk. 2, at præcisere, at der

for fremtiden kun kan være tale om at indsætte straffebestemmelser i forskrifter, der måtte blive udstedt i henhold til § 20, stk. 5, vedrørende pligten til at aflevere materialer til filmmuseet. Det kan oplyses, at samarbejdet mellem de danske filmproducenter og museet hidtil er forløbet på en så tilfredsstillende måde, at kulturministeriet ikke har fundet det påkrævet at udstede forskrifter om afleveringspligten.

Straffebestemmelser har hidtil kun været indsat i bekendtgørelse nr. 298 af 22. juni 1972 om afgifter af filmforevisninger. Hjemmelen til disse forskrifter fandtes i § 10, som nu foreslås ophævet.

Til nr. 15.

Som i den gældende lov foreslås en bestemmelse indsat, hvorefter loven tages op til revision senest efter forløbet af yderligere fire år.